

ความอดทนและการละหมาด คือหนทางสู่ความสำเร็จ

﴿استعينوا بالصبر والصلاة﴾

[ไทย - Thai - ไทลันดี]

แหมฮัมมัดชาบรี แวยะโก๊ะ

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿استعينوا بالصبر والصلاة﴾

« باللغة التايلاندية »

محمد صبري يعقوب

مراجعة: صافي عثمان

2011 - 1432

IslamHouse.com

ความอดทนและการละหมาด คือหนทางสู่ความสำเร็จ

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ความจำเริญและความศานติจงมีแต่ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์องค์เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่าท่านนบีมุหัมมัดคือบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

อัลลอฮ์ สُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ ทรงแนะนำวิถีทางในการปรับปรุงและขัดเกลาชีวิตของเรา ให้เป็นคนดีด้วยแสงสว่างของอัลกุรอาน สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาอายะฮ์นี้

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงขอความช่วยเหลือด้วยความอดทน และการละหมาด แท้ที่จริงแล้วอัลลอฮ์ทรงอยู่กับบรรดาผู้ที่อดทนทั้งหลาย” (สูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ 153)

“اسْتَعِينُوا (อิสติอะฮ์)” เป็นกริยาคำสั่ง ซึ่งรากศัพท์ของคำนี้มาจากคำว่า “اسْتِعَانَةٌ (อิสติอานะฮ์)” แปลว่าขอความช่วยเหลือ ดังนั้น اسْتَعِينُوا จึงหมายรวมว่า จงขอความช่วยเหลือ อัลลอฮ์ทรงมีดำรัสว่า โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงขอความช่วยเหลือด้วยความอดทน และจงละหมาด แท้ที่จริงแล้วอัลลอฮ์ทรงอยู่กับบรรดาผู้ที่อดทนทั้งหลาย อัลกุรอานได้บอกว่า “จงขอความช่วยเหลือ” หมายถึงให้สองกิจการนี้เป็นสิ่งช่วยให้เรายืนหยัดสู่หนทางแห่งความสำเร็จ ซึ่งเป็นการยืนยันในสองประเด็นสำคัญนั้นก็คือ เรื่องการอดทนและการละหมาด

ส่วนคำว่า الصَّبْرُ แปลว่า “อดทน” แต่นักวิชาการบางท่านเช่น ท่านมุญาฮิด ท่านสุฟยาน อัซ-เซารีย์ ได้กล่าวว่า الصَّبْرُ ในที่นี้หมายถึง “การถือศีลอด” เพราะท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวว่า

﴿الصَّوْمُ نِصْفُ الصَّبْرِ﴾

ความว่า “การถือศีลอดนั้นเป็นครึ่งหนึ่งของการอดทน” (บันทึกโดยอับ-ติรมิซีย์)

จึงหมายรวมว่า โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอาศัยเรื่องการถือศีลอด และการละหมาด เพื่อเป็นการยืนหยัดสู่หนทางแห่งความสำเร็จเถิด

ซึ่งในความเป็นจริงนั้น “การเคาะบัจรู” มีนัยมากกว่าการอดทนและมากกว่าการถือศีลอดเสียอีก ดังที่นักวิชาการบางท่านได้กล่าวว่าการอดทนนั้นหมายถึง “การที่ได้ยับยั้งตัวเองจากการปฏิบัติสิ่งที่เป็นบาปหรือมะอุยยะฮ์ทั้งหลาย และด้วยเหตุนี้เองมันจึงได้ควบคู่กับการปฏิบัติศาสนกิจต่าง ๆ ซึ่งสุดยอดของศาสนิกกิจก็คือ “การละหมาด” (ตัฟซีร์อิบนุกะซีร์ : 1/251)

ดังนั้น การอดทนนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับสภาพร่างกายเพียงอย่างเดียวแต่มันขึ้นอยู่กับสภาพจิตใจอีกด้วย ซึ่งคนที่แข็งแกร่งนั้นไม่ใช่คนที่สามารถล้มคนอื่นได้ แต่คนที่สามารถควบคุมตัวเองได้ในยามโกรธต่างหากที่เป็นคนที่แข็งแกร่ง ดังที่ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมได้กล่าวว่า

«لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ»

ความว่า “ผู้ที่แข็งแกร่งนั้นไม่ใช่ผู้ที่สามารถล้มคู่ต่อสู้ได้ แต่ผู้ที่แข็งแกร่งคือผู้ที่สามารถควบคุมตัวเองได้ในยามโกรธ” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์และมุสลิม)

ท่านอิบนุกะซีร์ ได้กล่าวว่า “การอดทนนั้นมีอยู่ 2 ประเภท นั่นคือการอดทนต่อการละทิ้งสิ่งที่เป็นข้อห้ามและที่เป็นบาปทั้งหลาย และการอดทนต่อการปฏิบัติเพื่อแสดงถึงการเคารพภักดีและการเข้าใกล้อัลลอฮ์ ซึ่งการอดทนประเภทที่สองนี้เองที่มีผลานิสงส์อย่างมากเพราะมันคือเป้าประสงค์(ของการอดทน)” (ตัฟซีร์อิบนุกะซีร์ : 1/466)

ท่านอัลดุรเราะฮ์มาน บินฮัยตุ บินอัสลาม ได้กล่าวว่า “การอดทนนั้นมีอยู่ 2 รูปแบบ นั่นคือการอดทนเพื่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่ตนพึงปรารถนาอย่างยิ่งยวด แม้ว่ามันจะเป็นสิ่งที่หนักอึ้งต่อจิตใจและสภาพร่างกาย และการอดทนเพื่ออัลลอฮ์จากสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม แม้ว่าเขาต้องสละทั้งอารมณ์ใคร่ของเขาก็ตาม ดังนั้นผู้ใดที่อยู่ในสภาพเช่นนั้นเขาก็เป็นหนึ่งในผู้ที่อดทน ซึ่งเป็นผู้ที่ความศานติจะประสบแต่เขา อินชาอัลลอฮ์” (ตัฟซีร์อิบนุกะซีร์ : 1/466)

ท่านอุมัร บิน อัล-ค็อฏฏอบได้กล่าวว่า “การอดทนนั้นมีอยู่ 2 ประเภท นั่นคือการอดทนเมื่อมีเคราะห์กรรม(มุศิบะฮ์)มาประสบ นี่เป็นการอดทนประเภทที่ดี (เช่นบิดา มารดา หรือลูกหลานเสียชีวิต เกิดอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ฯลฯ ก็ต้องอดทนด้วยสภาพพึงพอใจในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนด) แต่สิ่งที่ดีกว่าการอดทนต่อเคราะห์กรรมที่มาประสบก็คือ การอดทนจากการปฏิบัติสิ่งที่เป็นบาปและการกระทำความชั่วที่เป็นข้อห้ามของอัลลอฮ์ (ซึ่งเป็นการอดทนที่ดีเลิศที่สุด ยอดเยี่ยมที่สุด เพราะไม่ใช่ทุกคนที่สามารถทำได้)” (ตัฟซีร์อิบนุกะซีร์ : 1/251)

ข้อห้ามต่างๆ ของอัลลอฮ์ที่ห้อมล้อมชีวิต ซึ่งคนที่สามารถควบคุมอารมณ์ของเขาโดยสามารถหลีกเลี่ยงจากข้อห้ามต่างๆ แม้กระทั่งปัจจัยทั้งหลายที่จะนำเขาไปสู่สิ่งที่เป็นข้อห้าม

เหล่านั้น คนเช่นนี้ถือเป็นคนที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด โดยแน่แท้มันไม่ใช่เรื่องที่ยาง่ายที่ใครๆ ก็สามารถปฏิบัติได้ แต่ยอมไม่เกินความสามารถของมนุษย์ที่จะปฏิบัติมันได้อย่างแน่นอน

ดังที่ท่านเราะซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวว่า

«عجا للمؤمن ، لا يقضي الله له قضاء إلا كان خيرا له : إن أصابته

سراء ، فشكر ، كان خيرا له ; وإن أصابته ضراء فصبر كان خيرا له»

ความว่า “นำประหลาดจริงๆ สำหรับการกำหนด(เกาะฎอ)ของอัลลอฮฺ แก่ผู้ศรัทธา ซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นความดีสำหรับเขา(นั่นคือ)หากความดี มาประสบแก่เขา เขาก็จะขอบคุณต่ออัลลอฮฺ ซึ่งนั่นก็เป็นความดี สำหรับเขา แต่ถ้าหากว่าความเดือดร้อนมาประสบกับเขา เขาก็จะ อดทนต่อความเดือดร้อนนั้น นั่นก็เป็นความดีสำหรับเขาอีกเช่นกัน” (บันทึกโดยมุสลิม)

ซึ่งสามารถกล่าวสรุปได้ว่าการอดทนมีอยู่ 3 ประเภท ดังนี้

ประเภทแรกคือ การอดทนจากการห่างไกลจากสิ่งที่เป็นข้อห้ามของอัลลอฮฺ เพราะสิ่งที่เป็นข้อห้ามนั้นมนุษย์มักจะมีความปรารถนาที่จะกระทำมัน แม้กระทั่งสิ่งที่เรารังเกียจแต่เมื่อมีการสั่งห้ามแล้ว ก็มักมีความรู้สึกที่อยากกระทำ ซึ่งข้อห้ามนั้นมักจะเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับอารมณืใคร่ของมนุษย์ ดังนั้น เมื่อเกิดความรู้สึกที่อยากกระทำสิ่งที่ผิดหลักการและมันตอบสนองกับอารมณืใฝ่ต่ำ สำหรับผู้ศรัทธาแล้วก็ต้องยับยั้งและต้องสยบอารมณืใคร่ของเขาให้ได้ เช่น “จะไปเที่ยวกับเพศตรงข้ามก็อย่าไป จะทำซินาก็อย่าทำ จะดูหนังดูละครก็อย่าดู จะฟังเพลงก็อย่าฟัง จะสูบบุหรี่ก็อย่าสูบ ฯลฯ ”

ประเภทที่สอง การอดทนในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ เช่นไม่อยากละหมาดก็พยายามละหมาด ไม่อยากไปมัสญิดก็พยายามไปมัสญิด ไม่อยากอ่านอัลกุรอานก็พยายามอ่านอัลกุรอานให้มากขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องปรกติที่ว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่ศาสนาได้ใช้ให้ทำมักจะมีอุปสรรค ดังที่ท่านเราะซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวว่า สวณสวรรค์นั้นถูกห้อมล้อมไปด้วยสิ่งอันตรายทั้งสิ้นหมายถึงว่า กว่าจะเข้าสวณสวรรค์ก็ต้องผ่านสิ่งที่ชั่วร้าย สิ่งที่เรารังเกียจไม่ยอมทำแต่เราก็ต้องทำทั้งนี้เพื่อยืนยันว่าเรานั้นเป็นผู้ศรัทธา ส่วนนรกนั้นจะถูกห้อมล้อมไปด้วยสิ่งที่ตอบสนองกับอารมณืใฝ่ต่ำ

ประเภทที่สาม อดทนในบททดสอบหรือเคราะห์กรรมต่างๆ (มุศิบะฮฺ) ที่ได้ประสบในชีวิตของเรา

ท่านอะลี บินอัล-หุสัยนุ ซัยนุลอาบิดีน ได้กล่าวว่า “เมื่ออัลลอฮฺทรงรวบรวมกลุ่มชนรุ่นแรกและสุดท้ายไว้ด้วยกัน ผู้เรียกร้องจะร้องเรียกว่า “อยู่ไหนเล่าหมู่ชนผู้อดทนทั้งหลาย”

โดยที่พวกเขาจะได้เข้าสวรรค์ก่อนการพิพากษา ท่านอะลีได้กล่าวต่อว่า หมู่ชนบางกลุ่ม จากหมู่มนุษย์ก็ได้ยืนขึ้น แล้วพวกเขาก็ได้ไปพบกับเหล่ามลาอิกะฮฺ เหล่ามลาอิกะฮฺจึงถามว่า “พวกท่านจะไปยัง ณ ที่ใดกัน โอ้ลูกหลานอาดัมเอ๋ย ?” พวกเขาตอบว่า “ไปสวนสวรรค์” เหล่ามลาอิกะฮฺจึงถามต่อว่า “ก่อนที่จะมีการพิพากษานั้นหรือ ?” พวกเขาตอบว่า “ใช่แล้ว” เหล่ามลาอิกะฮฺถามต่อว่า “แล้วพวกท่านเป็นใครกัน ?” พวกเขาตอบว่า “คือหมู่ชนผู้อดทน” เหล่ามลาอิกะฮฺจึงถามต่อว่า “แล้วพวกท่านได้อดทนในสิ่งอันใดเล่า ?” พวกเขาตอบว่า “พวกเราอดทนในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ และพวกเราอดทนจากการฝ่าฝืนพระองค์ กระทั่งอัลลอฮฺทรงให้เราเสียชีวิต” เหล่ามลาอิกะฮฺจึงกล่าวว่า “พวกท่านทั้งหลาย จงเป็นดังที่พวกท่านพูดเถิด จงเข้าไปสู่สวนสวรรค์อันสถาพร ดังนั้นรางวัลของผู้กระทำความดีช่างประเสริฐแท้ๆ” (ตัฟซีร์อิบน์กุษัยร : 1/466) ซึ่งคำกล่าวข้างต้นนี้ได้รับการยืนยันด้วยคำดำรัสของอัลลอฮฺ ตะอาลา ที่ว่า

﴿ إِنَّمَا يُؤْتِي الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้อดทนนั้นจะได้รับการตอบแทนรางวัลของพวกเขาอย่างสมบูรณ์โดยไม่ต้องคำนวณ” (สุเราะฮฺอัลซุฮฺร : 10)

ท่านস্যยิด กุฎบ เราะหิมะฮฺอัลลอฮฺ ได้กล่าวว่า “การที่อัลลอฮฺทรงกล่าวถึงความอดทนหลายต่อหลายครั้งในอัลกุรอาน นั้นก็เพราะว่าอัลลอฮฺทรงรู้ว่าบางประการจะต้องใช้ความพยายามทุ่มเทอย่างมากมายจึงจะสามารถทำสิ่งนั้นให้สำเร็จลุล่วงไปได้ เพราะในระหว่างทางมีตัวแปรและสิ่งชักจูงมากมาย และผู้ที่อยู่ในแนวทางที่อัลลอฮฺทรงเรียกร้องได้ ผู้ที่จะยืนต่อสู้อุปสรรคและสิ่งกีดขวางต่างๆ ได้ ผู้ที่จะให้จิตใจยึดมั่นมั่นคงตื่นตัวทั้งภายในและภายนอกในตลอดเวลาได้ จำเป็นที่จะต้องมีความมานะอดทนสูงในทุกประการ เขาจะต้องมีความอดทนในการภักดีต่ออัลลอฮฺ มีความอดทนต่อสิ่งที่ชั่วร้ายทั้งหลายทั้งปวง อดทนที่จะต่อสู้อุปสรรคด้วยความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺ อดทนต่อเล่ห์เหลี่ยมของศัตรูรอบด้าน อดทนต่อความล่าช้าของชัยชนะ อดทนต่อความยากลำบาก อดทนเพื่อเอาชนะโมฆะธรรม อดทนต่อชัยชนะที่มีน้อย อดทนต่อหนทางอันยาวไกล อดทนต่อการถูกโดดเดี่ยว และการหลงผิดของจิตใจผู้คน อดทนต่อสิ่งที่กีดขวางที่หนักหน่วง และความเจ็บปวดกว่าจะไปถึงจุดหมายปลายทาง” (ฟีลาลิลกุรอาน : 2/57)

ท่านยังกล่าวอีกว่า “เหตุผลที่อัลลอฮฺทรงให้เราขอความช่วยเหลือหรืออาศัยด้วยการละหมาดนั้นก็เพราะว่า การละหมาดเป็นการสร้างสัมพันธ์ระหว่างบ่าวกับผู้อภิบาล เป็นความสัมพันธ์ที่จะทำให้จิตใจได้รับพลังความแข็งแกร่ง ทำให้จิตวิญญาณรู้สึกถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อองค์อภิบาล จากความสัมพันธ์นี้เช่นกันที่จิตจะได้รับเสปียงสำหรับการดำรงชีวิตในโลก”

ท่านมุฮอติล บินฮัยยาน ได้กล่าวว่า “จงขอความช่วยเหลือในการมุ่งมั่นสู่โลกอาคิเราะฮฺด้วยความอดทนในการปฏิบัติศาสนกิจและการละหมาด” (ตัฟซีร์อิบน์กุษัยร : 1/ 133)

ด้วยเหตุนี้ ในการตั้งเป้าหมายชีวิตแห่งโลกอาคิเราะฮ์สุขุอมเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้ศรัทธาทุกคน ผู้ที่เดินทางสู่โลกอาคิเราะฮ์นั้นคือผู้ศรัทธา ผู้ศรัทธาเปรียบได้กับนักท่องเที่ยว ไปเที่ยวที่ไหนเขารู้ว่าไปแค่เพียงชั่วครั้งชั่วคราว เขานั้นมีบ้านที่ต้องกลับ เช่นเดียวกัน ผู้ศรัทธาต้องตระหนักว่าการใช้ชีวิตอยู่ในโลกนี้นั้นมันแค่ช่วงเวลาสั้นๆ ซึ่งไม่จีรัง แต่สถานพำนักอันสถาพรและนิรันดรนั้นคือ โลกอาคิเราะฮ์

ดังนั้น สำหรับผู้ที่มุ่งมั่นสู่โลกอาคิเราะฮ์ อัลลอฮ์ทรงชี้แนะให้อาศัย 2 กิจการนี้ให้เป็นตัวช่วยสำคัญในการมุ่งสู่โลกอาคิเราะฮ์อันเป็นปลายทางแห่งความสำเร็จ นั่นคือความอดทนต่อการปฏิบัติหน้าที่ในคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์ ซึ่งความอดทนนี้เองคือเคล็ดลับแห่งความสำเร็จ

เคล็ดลับของผู้ศรัทธาอยู่ในโลกนี้เขาต้องยืนหยัดด้วยการฝืนกิเลส ฝืนความต้องการของตัวเอง เช่นเมื่อได้ยินเสียงอะซานเรียกละหมาด ถ้ามีความรู้สึกที่ไม่อยากลุกไปมัสญิด ไม่อยากอาบน้ำละหมาด ไม่อยากละหมาด อยากอยู่สบายๆ แต่การที่ลุกไปมัสญิดต้องไปอาบน้ำละหมาด เดินทางไปละหมาดมันต้องฝืนกิเลสหลายอย่าง ยิ่งกว่านั้น ถ้าเราอยู่ในสภาพที่เราชื่นชอบ บวกกับสภาพบรรยากาศที่เอื้อเช่นการนอนหลับอย่างสบายๆ ในช่วงเวลาละหมาดสุขุ ยิงเป็นการทดสอบที่หนักอึ้ง แต่สิ่งที่แตกต่างระหว่างผู้ศรัทธากับผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาหรือผู้ที่ไม่ค่อยมีความเคร่งครัดนั้นก็คือ เมื่อได้ยินเสียงอะซานแล้วก็จะรู้สึกที่อัลลอฮ์กำลังเรียกเขา อัลลอฮ์กำลังเรียกให้เขาเข้าเฝ้าพระองค์ สำหรับผู้ศรัทธาแล้วเขาก็จะน้อมรับคำเรียกร้องนั้นโดยทันทีด้วยการลุกขึ้นไปละหมาดพร้อมกับหัวใจที่เปี่ยมไปด้วยความสำนึกในการเป็นบ่าวที่ดี แต่คนที่ไม่นึกถึงโลกอาคิเราะฮ์ก็จะรู้สึกว่าเสียงอะซานนั้นเป็นเสียงที่ทำให้เขาหงวนหงู เกิดความรำคาญ มันเป็นเรื่องที่เราสามารถวัดใจได้ด้วยตัวของเราเองว่าเราเป็นคนที่มีมุ่งมั่นสู่โลกอาคิเราะฮ์หรือไม่? มีความอดทนในการปฏิบัติศาสนกิจหรือไม่? ท่านมุกอติลได้กล่าวว่า เราต้องอดทนต่อหลักการคำสั่งคำบัญชาของอัลลอฮ์ และต้องยืนหยัดในเรื่องการละหมาด อัลลอฮ์ใช้เราเรื่องนี้เพื่อช่วยเราในการมุ่งสู่โลกอาคิเราะฮ์

ฉะนั้น ถ้าเราอาศัยการอดทนและการละหมาดในการเป็นตัวช่วยในการพัฒนาชีวิต โดยแน่แท้ มันย่อมทำให้เรามีศักยภาพในการพัฒนาชีวิตให้มีประสิทธิภาพได้อย่างแน่นอน เพราะการละหมาดจะปรับวิถีในการดำเนินชีวิตของเรา ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿ اٰتْلُ مَا اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ وَاَقِمِ الصَّلٰةَ اِنَّ الصَّلٰةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرِ اللّٰهِ اَكْبَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ﴾

ความว่า “เจ้าจงอ่านสิ่งที่ถูกประทานแก่เจ้าจากคัมภีร์และจงดำรงการละหมาด (เพราะ) แท้จริงการละหมาดนั้นจะยับยั้งการทำลามกและความชั่ว และการรำลึกถึงอัลลอฮ์นั้นยิ่งใหญ่กว่า(สิ่งอื่นทุกประการ) และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ” (สุเราะฮ์ อัล-อันกะบุต : 45)

ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เมื่อมีปัญหาอะไรบางอย่างมาประสบในชีวิตของท่าน ท่านก็จะเข้าสู่การละหมาด ซึ่งถือเป็นแนวทางที่ดียิ่งในการแก้ไขปัญหา ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะมุ่งเข้าสู่การละหมาดไปหากการเยียวยาจากอัลลอฮฺ สุบหานะฮฺวะตะอะลา สิ่งที่ท่านมีปัญหาอยู่ก็ขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ดังที่ท่านหุซัยฟะฮฺเราะฎียัลลอฮุอันฮฺ ได้เล่าเรื่องราวของท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า

«كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ فَنَزَعَ إِلَى الصَّلَاةِ»

ความว่า “คราใดก็ตามที่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เมื่อมีสิ่งใดที่ทำให้ท่านทุกข์โศก ท่านก็จะมุ่งสู่การละหมาดโดยทันที”

(บันทึกโดยอะหมัด : 5/388 และอบูดาอูด : 1319)

และในอีกหลายๆ เหตุการณ์ที่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อาศัยการละหมาดเป็นวิธีการขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ เช่นเมื่อครั้งที่เกิดสงครามสมรภูมิบิฏรในปีฮิจญ์เราะฮฺที่สิบสอง ท่านเคาะลีฟะฮฺอะลี เราะฎียัลลอฮุอันฮฺ ได้เล่าเหตุการณ์นี้ไว้ว่า “ตลอดคืนก่อนการประจัญบานระหว่างกองทัพมุสลิมและกองทัพฝ่ายศัตรู พวกเราต่างนอนพักเอาแรง มีเพียงท่านเราะสูลุลลอฮฺเท่านั้นที่ยังคงยืนละหมาดและวิงวอนขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺจนถึงรุ่งเช้า” (ตฟสีร์อิบนุกะซีร : 1/ 252)

และในสงครามอะหฺซาบในปีฮิจเราะฮฺศักราชที่ห้า ท่านหุซัยฟะฮฺ ได้เล่าว่า “ตลอดช่วงเวลาที่ยกทัพพันธมิตร(อะหฺซาบ) ปิดล้อมฝ่ายมุสลิมอยู่นั้นท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เพียรละหมาดและขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ สุบหานะฮฺวะตะอะลา ให้ทรงช่วยเหลือ และประทานชัยชนะให้แก่กองทัพฝ่ายมุสลิมตลอดทั้งคืนและทุกคืนท่านละหมาดอยู่เช่นนั้นจนกระทั่งสงครามยุติและมุสลิมเป็นฝ่ายได้รับชัยชนะในที่สุด” (ตฟสีร์อิบนุกะซีร : 1/ 252)

ท่านอนัส บินมาลิกเคยเล่าไว้ว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวเสมอว่า

«وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ»

ความว่า “ความสุขใจสูงสุดของฉันอยู่ในการละหมาด” (บันทึกโดย อัน-นะสาอีฮฺ)

นี่คือภาคปฏิบัติของคำสั่งนี้ที่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ปฏิบัติเป็นแบบอย่าง เพราะการละหมาดเป็นสิ่งที่จะช่วยเชื่อมต่อกับอัลลอฮฺโดยตรง อันเป็นแนวทางที่มีความเชื่อมั่นได้มากที่สุด เป็นการติดต่อกับอัลลอฮฺทางจิตวิญญาณด้วยวะฮฺยูและการดลใจ น้ำพุนี้ยังคงพวยพุ่งในทุกที่ ที่ผู้ศรัทธาจะรับมาเป็นเสบียงสำหรับการเดินทาง เป็นร่มที่พักร้อน เป็นความ

ช่วยเหลือสำหรับผู้ที่ไม่มียี่เพ่งพิงเป็นทรัพย์สินที่คงเหลือทุกเมื่อสำหรับผู้ที่มีทรัพย์สินขาดมือ การละหมาดย่อมจะสร้างอะไรสักอย่าง สำหรับคนที่ตระหนักในเรื่องนี้ แต่คนที่ไม่เชื่อตรงนี้ คนที่ไม่เชื่อว่าการละหมาดมีความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับอัลลอฮฺ ระหว่างบ่าวกับผู้ทรงอภิบาลของเขา คงจะสัมผัสเรื่องนี้ไม่ได้ และการละหมาดก็ย่อมเป็นเรื่องที่เพิ่มความหนักใจให้กับเขามากยิ่งขึ้น จนหลายคนเวลาเกิดปัญหาหรือมีวิกฤติชีวิตก็จะล้มละหมาดและทิ้งละหมาดโดยสิ้นเชิง ดังที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾

ความว่า “และจงขอความช่วยเหลือ ด้วยความอดทนและการละหมาด แน่นนอนการละหมาดนั้นเป็นงานหนัก เว้นแต่สำหรับบรรดาผู้ถ่อมตน ถ่อมตน” (สุเราะฮฺ อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 45)

สภาพของผู้ศรัทธา เมื่อเขารู้สึกไม่สบายใจหรือมีปัญหาเพียงได้กล่าวว่า “อัลลอฮฺ อักบัร” เพื่อเข้าสู่การละหมาดและเข้าเฝ้าผู้เป็นเจ้าของชีวิตของเขา วิงวอนต่อพระองค์ ก็เหมือนได้เข้าสู่สวนสวรรค์อย่างแน่แท้ ดังที่ท่านอิมามอัล-หะสัน อัล-บศรีฎได้กล่าวว่า “เราได้ละหมาด เราได้ทำอิบาดะฮฺ เรามีความสุข ถ้าบรรดากษัตริย์หรือคนร่ำรวย รับรู้(ว่าเรามีความสุขมากแค่ไหน) เขาจะมาต่อสู้อะมาเรา แล้วแย่งความสุขจากเราไปอย่างแน่นอน”

ท่านอิมามอัฏ-ฏะบะรียะรี เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้บันทึกเรื่องราวหนึ่งจากท่านเราะฮ์ลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ไว้ว่า “ท่านได้เดินผ่านท่านอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ ซึ่งเขากำลังนอนคว่ำเนื่องด้วยความหิว (ท่านอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ เป็นเศาะหาบะฮฺท่านหนึ่งที่เป็นอะฮ์ลุซซุฟฟะฮฺ คือคนที่พักอาศัยอยู่ในมัสญิดเนื่องจากไม่มีที่อยู่อาศัยและเป็นคนยากจน อาหารก็ต้องรอให้คนนำมาบริจาค) ท่านเราะฮ์ลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม เห็นดังกล่าวจึงได้กล่าวว่า ท่านปวดท้องกระนั้นหรือ ? ท่านอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ ก็ได้กล่าวว่า ใช่ครับ ท่านเราะฮ์ลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัมจึงกล่าวว่า ท่านจงลุกขึ้นละหมาด แท้จริงการละหมาดนั้นเป็นยา (ซีฟาร์) สำหรับท่าน” (ดฟัรอิบญะษีร : 1/253)

ท่านอิมามอัฏ-ฏะบะรียะรี เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวอีกว่า “ความอดทนและการละหมาดนั้น แท้จริงมันเป็นการให้ความช่วยเหลือบนความเมตตาของอัลลอฮฺ”(ดฟัรอิบญะษีร : 1/253)

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ - “แต่ที่จริงแล้วอัลลอฮฺทรงอยู่กับบรรดาผู้ที่อดทนทั้งหลาย” ถือเป็น การให้กำลังใจอย่างยิ่งสำหรับผู้อดทน เพราะอัลลอฮฺทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงอยู่กับบรรดาผู้ที่อดทนทั้งหลาย

ท่านสัยยิด กุฎบุบ เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวว่า “อัลลอฮฺทรงอยู่กับพวกเขา สนับสนุนพวกเขา ให้ความเข้มแข็งกับพวกเขา ให้พวกเขาสุขุมขึ้น ไม่ปล่อยให้พวกเขาผ่านทางไปโดยเพียงลำพัง ไม่ปล่อยให้พวกเขาหยุดอยู่กับพละกำลังอันจำกัด พละกำลังอันเล็ก ๆ น้อย ๆ

ที่มีอยู่ พระองค์ทรงสนับสนุนและเพิ่มพูนเสบียงให้กับพวกเขา ให้กำลังใจ ให้พวกเขามีความตั้งใจตลอดการเดินทางแม้จะยาวไกล พระองค์ทรงเรียกพวกเขาในต้นต้นอายะฮ์ว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย” และสิ้นสุดลงด้วยพระดำรัสที่ว่า “แท้ที่จริงแล้วอัลลอฮ์ทรงอยู่กับบรรดาผู้ที่อดทนทั้งหลาย” (พิชิลาลิลกุรอาน 2:60)

สาระสำคัญที่ได้รับจากบทเรียน

- ความอดทนและการละหมาด เป็นสิ่งที่จะช่วยให้บรรดาผู้ศรัทธามีความมั่นคงและยืนหยัดในหลักการของศาสนา
- สำหรับผู้ที่จะมีมุสลิมโลกอาคิเราะฮ์นั้น จำเป็นสำหรับเขาที่ต้องใช้ความอดทนและการละหมาดในการเป็นตัวช่วยให้เขาบรรลุถึงเป้าหมายนั้น
- การปฏิบัติศาสนกิจที่อัลลอฮ์ สุบหานะฮูวะตะอะลา ทรงสั่งใช้มานั้น แน่นนอนต้องประสบกับอุปสรรคและความยากลำบาก แต่ด้วยความอดทนและการเข้าสู่การละหมาด จะช่วยให้เรายืนหยัดในสิ่งนั้นได้
- ทุกๆ ครั้งที่เรามีปัญหา ต้องการความช่วยเหลือเราอย่าได้ลืมคำแนะนำที่อัลลอฮ์ สุบหานะฮูวะตะอะลา ได้ให้ไว้ นั่นคือการอดทนและการเข้าสู่การละหมาด
- ทุกๆ ปัญหาที่เราได้พบเจอมั่นคงคือบททดสอบที่อัลลอฮ์ สุบหานะฮูวะตะอะลา ได้วางไว้ เพื่อที่จะทดสอบพวกเราว่า ผู้ใดบ้างในหมู่พวกเราที่มีผลงานดีเยี่ยมและเป็นผู้ศรัทธาที่เที่ยงแท้
- โดยแน่แท้ สำหรับผู้ที่อดทนนั้นพระองค์จะทรงอยู่กับเขา ช่วยเหลือเขา ไม่ปล่อยให้เขาเผชิญกับอุปสรรคโดยตามลำพังอย่างแน่นอน

คำถามหลังบทเรียน

- ทุกๆ ครั้งที่เราประสบกับปัญหา เราได้หาทางออกด้วยวิธีการใดบ้าง ?
- เราเคยตอบสนองในคำแนะนำที่อยู่ในอายะฮ์นี้หรือไม่?
- เมื่อเรามีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือ เราจะเข้าไปปรึกษาหรือไปขอความช่วยเหลือจากใครมากที่สุด ?
- เราได้เตรียมพร้อมในการเผชิญหน้ากับความยากลำบากในการปฏิบัติศาสนกิจหรือไม่ ?
- ความอดทนและการละหมาดได้มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของเราอย่างไรบ้าง ?
- เราได้เชื่อมั่นในคำสัญญาของอัลลอฮ์ว่าพระองค์จะทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อดทนหรือไม่?

والله أعلم - อัลลอฮ์เท่านั้นที่ทรงรู้ดียิ่ง

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه وسلم والحمد لله رب العالمین